

LA MAINADA

Ara que tenim un any i que estem disposats a complir-ne com a mínim quaranta, no ens oblidarem de la mainada, oi? Sí, vull dir aquells que es passen els assajos corrent amunt i avall, cridant com beneits, esgotant totes les forces dels soferts caps de mainada (monuments pels caps de mainada, ja!!!) Val a dir que no ha estat un any fàcil. I no ha estat fàcil segurament degut a la nostra inexperiència castellera; i potser, i és error nostre, de tots, i de les respectives juntes, directiva i tècnica, que els caps de mainada s'hagin sentit desassistits en alguns moments. A partir de la segona quinzena d'agost hem començat una nova etapa, la tercera en un any, i això ha impedit potser que la feina desenvolupada no hagi tingut tota la continuïtat desitjable, però malgrat tot, els resultats aconseguits són molt notables.

Serveixi d'exemple l'actuació de Palau de Santa Eulàlia: cinc dosos, tres anxanetes i un acotxador diferents per a tres castells, deixant de banda els pilars, a on caldria afegir-hi dos anxanetes nous.

I a més vam reservar gent per l'Escala!!!

I és que tenim una pedrera millor que la del Barça (ja voldria en Val Gal estar a la CCF), i no ho dic jo, ni la tècnica, sinó molta gent d'altres colles que del nostre treball destaquen sempre la seguretat i la confiança amb què la mainada puja al castell (penseu amb altres colles que hagi vist durant les actuacions). Potser serà perquè som una colla que sempre té com a objectiu molt clar descarregar els castells intentats (deixant de banda els

titulars dels diaris), però sense un bon treball als assajos seria com nadar sense aigua. I per això voldria recordar totes aquelles persones que han col.laborat aquest any a què els més xics de la colla hagin après a fer castells, la Mari (al principi a la Salle), la Teresa, la Montse, la Marina, l'Antoni i algun altre que segur que m'oblido.

En aquesta tercera etapa, que servirà per acabar la temporada, l'objectiu és molt clar: aconseguir que tothom pugui evolucionar com a casteller, i així fer castells cada dia més bonics i sobretot més segurs. I és que d'aquí a quaranta anys, ja no seran els que puguen ara, sinó els fills dels que ara són mainada qui aconseguiran guanyar el concurs de Tarragona amb els tres de deu aixecat per sota (o no!).

Ah! me n'oblidava: ja som 75!!!!

El sofert cap de mainada Joan Antoni
(Monument als caps de mainada, ja!!!)

**LA BOTIGA
NOVA**

Joan i Elena

**Carnisseria
Queviures**

C/. Dos de Maig, 7 - Tel. 50 59 84
CABANES

CARNISSERIA

Joan i Elena

**Embotits
Casolans**

C/. Gran, 37 - Tel. 55 20 04
GARRIGUELLA